

	Pääomamenot		Mk	Mk
21. Tuloa tuottavat pääomamenot.....	5 807 482 800	+	1 379 248 800	
22. Tuloa tuottamattomat pääomamenot	3 642 221 844	+	490 059 338	
23. Velan kuoletus	613 460 099	+	162 707 106	
	<u>Yhteensä</u>		<u>2 032 015 244</u>	
	Kaikkiaan		27 397 869 704	+ 4 184 368 294

Tulot

Varsinaiset tulot

	Mk		Mk
1. Yleinen kunnallishallinto	116 742 800	+	59 918 500
2. Oikeus- ja järjestystoimi	15 824 824	+	800 000
3. Palotoimi	10 936 740	+	488 660
4. Terveystoimi	92 686 642	+	15 390 192
5. Sairaanhoidon	696 318 420	+	20 936 223
6. Huoltotoimi	423 209 659	+	51 072 315
7. Lastensuojelu	110 333 015	+	417 805
8. Erinäiset sosiaaliset tehtävät	105 787 037	+	22 727 080
9. Opetustoimi	671 481 848	+	131 835 704
10. Sivistystoimi	15 272 552	+	749 280
11. Kiinteistöt	1 201 269 165	+	164 795 992
12. Yleiset työt	542 202 663	+	48 016 640
13. Liikennelaitos	—		—
14. Satamat	1 474 896 000	+	206 644 000
15. Teurastamo	153 272 200	+	12 220 500
16. Elintarvikekeskus	235 000 000	+	38 000 000
17. Teollisuuslaitokset	81 004 059	+	38 757 778
18. Puutavara- ja polttoainetoimisto	2 760 000	+	15 000
19. Korot ja osingot	2 073 023 511	+	115 001 811
20. Verot	14 985 830 134	+	1 027 549 280
	<u>Yhteensä</u>		<u>1 955 336 760</u>

Pääomatulot

21. Kaupungin omaisuudesta saadut pääomatulot ...	1 951 554 816	+	246 967 915
22. Lainavarat	1 483 000 000	+	1 026 600 000
Säästö	955 463 619		—
	<u>Yhteensä</u>		<u>1 273 567 915</u>
	Kaikkiaan		27 397 869 704 + 3 228 904 675

3. Oikeus- ja järjestystoiminta koskevat asiat

Maistraatin ja raastuvanoikeuden eräiden virkojen palkkauksen järjestely. Senjälkeen kun kaupunginvaltuusto 22. 12. 1954 oli hyväksynyt (ks. v:n 1954 kert. I osan s. 9) palkkaluokituksen uudelleenjärjestelyn ja alistanut päätöksensä mm. raastuvanoikeuden neuvosmiesten osalta oikeusministeriön hyväksyttäväksi, olivat raastuvanoikeuden vanhemmat ja nuoremmat oikeusneuvosmiehet sekä kunnallisneuvosmiehet lähettäneet ministeriölle muistutuskirjelmän, jossa oli mainittu, että kaupunginvaltuusto oli päätöstä tehdessään jättänyt huomioon ottamatta Helsingin yhteisraastuvanoikeuden yleisjaoston kaupunginhallitukselle antamassa lausunnossa esitetyt seikat. Verrattaessa oikeusneuvosmiesten palkkoja kaupungin eräiden muiden lakimiesten palkkoihin olivat erityisesti nuoremmat oikeusneuvosmiehet heiltä vaadittaviin työnsuorituksiin ja vastuullisuuteen nähden jääneet hakijain mielestä alipalkatuiksi. Esittämänsä perusteella hakijat olivat pyytäneet oikeusministeriön toimenpidettä siihen, että vanhemman oikeusneuvosmiehen virka mää-

rättäisiin 34. palkkaluokkaan ja riitajuttujen pöytäkirjanpidosta huolehtivien nuorempien oikeusneuvosmiesten virat ja kunnallisneuvosmiehen virka 26. palkkaluokkaan ynnä rikosasioiden pöytäkirjanpidosta huolehtivien nuorempien oikeusneuvosmiesten virat 28. palkkaluokkaan. Palkkalautakunta oli antamassaan lausunnossa suorittanut eräitä vertailuja oikeusneuvosmiehille myönnettyjen palkkojen ja oikeuslaitoksessa yleensä suoritettavien hallituksen esityksen mukaisten palkkojen välillä. Tässä vertailussa oli todettu, että vanhemmille oikeusneuvosmiehille päätetty 31. palkkaluokan loppupalkka 98 200 mk nousi noin 10 000 mk hovioikeudenneuvoksen loppupalkkaa (88 860 mk) suuremmaksi ja lähes vakuutustuomarin loppupalkan (104 870 mk:n) suuruiseksi. Näiden vertailukohteiden valossa ei vanhemmille oikeusneuvosmiehille päätettyä palkkausta voitu pitää alhaisena, vaikka heidän virkasivutulonsa eivät ylittäisikään hakijoiden mainitsemää 2 000 mk. Nuoremmille oikeusneuvosmiehille myönnetty 22. palkkaluokan mukainen loppupalkka 60 960 mk ei sinänsä tuntunut korkealta, mutta koska heillä oli mahdollisuus virkasivutuloihin, lähenivät palkat, jos keskimääräisten ylimääräisten tulojen määräksi laskettaisiin 20 000 mk, hovioikeuden asessorin palkkaa (84 540 mk) ja ylittivät esim. maanjako-oikeuden puheenjohtajan palkan (80 315 mk). Näin ollen ei nuoremman oikeusneuvosmiehen palkkausta voitu pitää oikeuslaitoksessa yleensä vallitsevan tason alapuolella olevana. Kunnallisneuvosmiehen virkaa, joka ei ollut lakimiehen virka, eikä sen haltija virkatehtävien suhteen ollut verrattavissa oikeusneuvosmiehiin, ei voitu ajatella sijoitettavaksi alimpien nuorempien oikeusneuvosmiesten yläpuolelle. Kirjelmässään oikeusneuvosmiehet olivat kiinnittäneet päähuomion vertailuun eräiden kaupungin muiden lakimiespätevyyttä vaativien virkojen kanssa. Useissa tapauksissa täytyi kuitenkin katsoa, että hallintolakimiehen virkatehtävät muodostuvat oikeuden jäsenenä toimivien lakimiesten tehtäviä ja vastuuta tärkeämmiksi ja monipuolisemmaksi eikä heidän kantamaansa hallinnollista vastuuta esiinny oikeusalalla. Kaupunginvaltuusto päätti esittää oikeusministeriölle palkkalautakunnan esittämien perusteiden, ettei muistutuskirjelmän siinä vaiheessa tulisi antaa aihetta toimenpiteisiin (23. 3. 271 §).

Oikeusministeriö palautti asian uudelleen kaupunginvaltuuston käsiteltäväksi ja ilmoitti hankkineensa asiasta lisäselvityksiä sekä tehneensä vertailuja muiden kaupunkien oikeus- ja järjestystoimen palkkauksesta. Niinikään oli Uudenmaan lääninhallitus antanut asiasta lausuntonsa ja raastuvanoikeuden jäsenet täydentäneet muistutuskirjelmäänsä. Näiden selvitysten perusteella ministeriö katsoi, että Helsingin kaupungin oikeus- ja järjestystoimen palkkauksissa olisi suoritettava korjauksia suhteessa muiden viranhaltijain palkkaukseen, ja ehdotti että korjauksia suoritettaisiin kunnallispuormestarin, raastuvanoikeuden vanhempien ja nuorempien oikeusneuvosmiesten, siviililotaarin ja rikosasiainnotaarin palkkauksen suhteen. Kaupunginvaltuusto päätti palauttaa asian kaupunginhallitukselle. Palkkalautakunta oli oikeusministeriössä käydyissä keskusteluissa todennut, että ministeriö piti tärkeimpänä kunnallispuormestarin sekä oikeusneuvosmiesten palkkojen korotusta ja ehdottanut ristiriitojen välttämiseksi niitä korotettavaksi. Kaupunginhallitus oli huomauttanut, että valtion virkamiesten palkkaus tulisi lähitulevaisuudessa uudelleen järjestettäväksi, joten kun kaupunginvaltuusto oli kehottanut kaupunginhallitusta sellaisissa tapauksissa tekemään valtuustolle mainituista palkkojen muutoksista aiheutuvat esitykset kaupungin viranhaltijain palkkojen muuttamiseksi, ei kaupunginhallituksen mielestä ollut aihetta siinä vaiheessa ryhtyä muuttamaan muistutuksen tehneiden virkamiesten palkkoja. Kaupunginvaltuusto päätti esittää oikeusministeriölle kaupungin viranhaltijain palkkausjärjestelmän muuttamisesta tekemäänsä päätökseen viitaten, ettei maistraatin ja raastuvanoikeuden eräiden viranhaltijain muistutuskirjelmä antaisi aihetta enempään toimenpiteisiin (16. 11. 994 §, 28. 12. 1 143 §).

Maistraatti. Kaupunginvaltuusto päätti asettaa ehdolle maistraatin asemakaava- ja rakennusasiain käsittelyä varten tarvittavan lisäjäsenen toimeen 1. 1. 1956 alkavaksi kolmevuotiskaudeksi asemakaavapäällikkö V. Tuukkasen, asemakaava-arkkitehti O. Terhon ja yleiskaava-arkkitehti O. Steniuksen. Uudenmaan lääninhallitus oli 12. 11. määrännyt asemakaavapäällikkö V. Tuukkasen toimimaan mainittuna asiantuntijajäsenenä kolmen vuoden ajan siitä lukien, kun lääninhallituksen päätös on voittanut lainvoiman (19. 10. 877 §, 21. 12. 1 094 §).

Kaupunginvaltuusto päätti lausuntonaan maistraatille ilmoittaa, ettei se katsonut olevan estettä myöntää Asunto Oy. Kallioliinnantie 16 Bostads Ab:lle sen anomaa rakennusupaa (22. 6. 590 §).

Rakennustarkastus. Merkittiin tiedoksi, että sisäasiainministeriö oli 7. 1., hyläten kaupunginvaltuuston päätöksestä tehdyt valitukset, vahvistanut kaupunginvaltuuston päätöksen rakennusjärjestyksen 40 §:n 4 momentin muuttamisesta (9. 2. 110 §, ks. v:n 1954 kert. I osan s. 31, khn mtö n:o 6, ks. kunn. as. kok. n:o 5).

Raastuvanoikeudessa oli 1. 9. 1953 lähtien vakinaisten osastojen ja jaostojen ohella toiminut ylimääräinen XIII osasto, jonka perustamisen syynä oli lähinnä ollut kaupungin alueella tapahtunut moottoriajoneuvoliikenteen moninkertaistuminen ja siitä johtunut liikennerikosasioiden suuri kasvu. Yhteisraastuvanoikeuden esityksestä kaupunginvaltuusto päätti anoa, a) että korkein oikeus muuttaisi Helsingin raastuvanoikeuden kokoonpanosta ja toiminnasta v. 1950 antamansa päätöksen I, 2, 3 ja 8 §:t sellaisina kuin ne olivat v. 1953 annetussa päätöksessä, b) kehottaa yhteisraastuvanoikeutta anomaan, että Helsingin hovioikeus muuttaisi v. 1951 vahvistamansa raastuvanoikeuden työjärjestyksen 3 §:n siten, että siihen lisättäisiin 7:s kohta, c) perustaa raastuvanoikeuteen kaksi uutta 49. palkkaluokkaan kuuluvaa vanhemman oikeusneuvosmiehen virkaa, kaksi 34. palkkaluokkaan kuuluvaa nuoremman oikeusneuvosmiehen virkaa, kaksi 28. palkkaluokkaan kuuluvaa rikosasiainnotaarin virkaa ja kolme 27. palkkaluokkaan kuuluvaa kaupunginpalvelijan virkaa 1. 4. lukien, d) lakkauttaa raastuvanoikeuden ylimääräisen XIII osaston 31. 3. lukien sekä e) oikeuttaa yhteisraastuvanoikeuden suorittamaan uusien viranhaltijain kertomusvuoden palkkauksen vastaavien tilapäisten virkojen säästynyttä palkkaa käyttäen sekä myöntää lisäksi ao. määrärahoista tarkoitusta varten 967 770 mk (26. 1. 72 §, ks. v:n 1953 kert. I osan s. 21 ja v:n 1951 kert. I osan s. 31).

Sittemmin sijoitettiin em. uudet virat 1. 4. lukien seuraaviin uusiin palkkaluokkiin: kaksi vanhemman oikeusneuvosmiehen virkaa (31), kaksi nuoremman oikeusneuvosmiehen virkaa (22), kaksi rikosasiainnotaarin virkaa (16) ja kolme kaupunginpalvelijan virkaa (15) (23. 3. 270 §).

Raastuvanoikeuden kolmeen vanhemman oikeusneuvosmiehen virkaan valittiin nuoremmat oikeusneuvosmiehet F. T. Bruun, T. B. Pulkkis ja B. W. M. Rothe sekä viiteen nuoremman oikeusneuvosmiehen virkaan rikosasiainnotaarit S. O. A. Ifström, O. Hiltunen ja N.-E. W. Nyman, varatuomarit R. S. V. Rekola ja I. A. Rossi-Tiihonen sekä XI kaupunginviskaali E. M. S. Tuomivaara. Vielä julistettiin haettavaksi 31. 12. mennessä kaksi nuoremman oikeusneuvosmiehen virkaa (26. 1. 68 §, 23. 3. 250 §, 4. 5. 388 §, 7. 9. 707 §, 9. 2. 113 §, 23. 3. 251 ja 263 §, 25. 5. 457 §, 7. 9. 675 ja 708 §, 19. 10. 878 §, 21. 12. 1 095 §).

Poliisilaitoksen sairaanhuollon yksi 11. ja yksi 12. palkkaluokkaan kuuluva sairaanhoitajan virka päätettiin siirtää vastaavasti 14. ja 13. palkkaluokkaan (22. 6. 595 §).

Vt Lappi-Seppälä ym. olivat v. 1952 tehneet aloitteen keskuspoliisitalon rakentamiseksi ja poliisiasemilla vallitsevien epäkohtien korjaamiseksi (ks. v:n 1952 kert. I osaa). Kiinteistölautakunta oli lausunnossaan ilmoittanut, että v. 1929 oli Vallilan poliisiasemaa varten varattu Sturenkadun tontti n:o 25, aseman piirustukset olivat valmiit ja sisäasiainministeriön hyväksymät. Niinikään oli v. 1949 varattu tontti Pakilan poliisitaloa varten, jonka piirustukset myös olivat valmistuneet. Keskuspoliisitalon rakentaminen oli jo vuosikymmenen ollut vireillä ja oli mm. v. 1952 neuvoteltu Kaartin kasarmien saannista kaupungin omistukseen. Toistaiseksi oli keskuspoliisitalon sijoituspaikka vielä ratkaisematta. Kiinteistölautakunta oli esittänyt, ettei aloite antaisi aihetta muihin toimenpiteisiin, kuin että rakennusviraston tehtäväksi annettaisiin tutkia lämpöeristeisen, massapäällysteisen lattian rakentamista pidätettyjen suojiin sekä ao. virastojen tehtäväksi suunnitella keskuspoliisitalon rakentamista Kallion kortteliin n:o 301 b. Yleisten töiden lautakunta oli ilmoittanut, että kaupungin keskustan korttelien saneerausta suunnitteleva komitea käsitelisi työnsä ohessa poliisilaitoksen ja raastuvanoikeuden huoneistokysymystä ja ehdottanut, että raatihuoneen ja keskuspoliisitalon rakennuskysymyksen alkuselvittelyä varten sen huoneohjelman tarkistus annettaisiin mainitun komitean tehtäväksi. Kaupunginhallitus oli ilmoittanut asettavansa 7-jäsenisen komitean laatimaan oikeus- ja poliisitalon huoneohjelmaa. Kaupunginvaltuusto päätti, ettei aloite antanut aihetta enempään toimenpiteisiin (25. 5. 469 §, ks. s. 133).

Pakilan poliisiasemarakennuksen rakentamista koskeva vt Hopeavuoren ym. aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (23. 3. 306 §).

Holhouslautakunta. Raastuvanoikeudelle esittää, että holhouslautakunnan puheenjohtajaksi v:ksi 1956—1959 määrättäisiin sen entinen puheenjohtaja, korkeimman oikeuden ent. presidentti O. Möller (16. 11. 972 §).